Biedt Balint troost? Ervaringen van huisartsen over deelname aan een Balintgroep.

Haio: CRUYT Phaedra , KUL
Promotor: GOEDHUYS Jo , KUL
Praktijkopleider: MAST Frieda

Context: Deze thesis ontstond naar aanleiding van het idee dat er tijdens de opleiding tot huisarts wekelijks een intervisiemoment in groep plaatsvindt. Dit valt volledig weg na het afstuderen. Lange tijd werd in België weinig aandacht besteed aan intervisie voor huisartsen volgens de Balintmethode. Om een duidelijker beeld te krijgen hierover, heb ik dit als onderwerp van mijn thesis gekozen.

Onderzoeksvraag: Het doel van het onderzoek is het in kaart brengen van de gedachten, ideeën en gevoelens van huisartsen die deelnemen aan een Balintgroep voor intervisie.

Methode: Het betreft een kwalitatief onderzoek: semi-gestructureerde interviews zijn face-to-face gehouden met 10 huisartsen die actief deel uitmaken van een Balintgroep. Data is aan de hand van de QUAGOL-richtlijnen geanalyseerd.

Resultaten: Veelvoorkomende thema's waren euthanasie, conflictsituaties en andere vormen van stroeve communicatie. De deelnemers waren gemotiveerd, en gaven aan veel zelfkennis te vergaren door de Balintintervisiegroepen. De bijeenkomsten werden ook als een belangrijke uitlaatklep gezien. Niemand zag voordeel in verplichting, wel in meer bekendheid van het principe.

Conclusie: Een Balintgroep is geen absolute preventie voor burn-out, maar wel een instrument om beter met de mondigheid van patiënten om te gaan en je als arts weerbaarder te maken. Aangezien er geen officiële oplijsting van Balintgroepen in Vlaanderen bestaat, was het een moeilijk te bereiken doelgroep. Met behulp van snowball sampling konden toch een aantal artsen bereikt worden. Vervolgonderzoek is zeker aangeraden, daar dit slechts een kleine studie was.